

Protokoll vid diskussions-
föreningens Styrels möte i Backen
Lördagen den 18 Maj 1890.

Anmälde sig och intogs följande medlemmar i föreningen:
Olof Olsson i Fester Stålen, Per Olsson och Jonas Olsson begge från
Öster Stålen.

§2.
Justerades det vid föregående möte följande protokoll.

Härefter öfvergick man till de för detta möte bestämde frågorna.
1^{sta} frågan hade följande lydelse:

Hur väl är lyckad och huru uppnås den?

I denna fråga syntes man vara ense derom, att man, för att vara lycklig borde ega förnöjsamhet, ty utan förnöjsamhet kunde man aldrig bli lycklig, hvilka tünliga fördelar och rättigheter man i öfrigt än kunde ega och erhålla. En talare uppställde desutom fyra villkor, hvilka skulle vara villkorliga för ernående af lycka, och dessa voro, att man för det första stode i rätt förhållande till sin kropp, t. ex. att man vore frisk, för det andra att man stode i rätt förhållande till andra, så att man t. ex. ej ständigt lefde i osämja med sina medmeniskor, hvilket vore olyckligt nog, och det tredje att man stode i ett godt förhållande till naturen, d. v. s. att man ej skulle blifva utsatt för någon olyckshändelse i naturen, såsom vulkaner, orkaner, åska etc., samt för det fjärde att man hade en rätt uppfattning af Gud.

Som resolution på frågan antogs följande vers: Guds sällheten beror af öde och af lycka, att vara nöjd, det är att vara sälla.

2da frågan: Hur väl ligger största orsaken till fattigdom?

I denna fråga var man af rågt delade åsigt. En del trodde, att rösträtterns utsträckning och med ty af följande lindring i skatterna vore en generalväg till fattigdomens afhjelpande. Man borde invända sådana män i riksdagen, hvilka hade smakat fattigdomens tecken, såsom en talare yttrade. Dessa skulle då blifva villigare än nu, att gå in på sådana förslag, som vore till arbetarens väl och mindre än hvad nu är fallet, gifva sitt bifall till onödiga utgifter. Härefter invände man, att något utsträckt rösträtt väl kunde vara i allmänhet en orsak till fattigdom. De få ören eller kronor, som för hvar arbetare

åtgång till skatterna, kunde ej heller det vara någon väsentlig orsak till fattigdom. Första orsaken till fattigdom vore dryckenskap, spel, högfärd, slösaktighet, lättja, felslagna spekulationer, liknighet etc. Något bestämt sätt att afhjälpa fattigdomen uttalades ej, men syntes man dock vara af den åsikten, att jordens delande i mindre lotter kunde vara fördelaktigt, blott man kunde få dem för ett skapligt pris. Och så länge man hade helsen, vore ingen fattigdom för handen, blott man kunde något handvärk af hvad slag som helst och hade häg att arbeta. Blevre man gift, och genom sitt eget förvållande ädroge sig för många barn, då kunde fattigdom påkommas.

Diskussionen skulle utgöra svar på frågan.

3de frågan: Varför dansar man och hvad nytta medfor dansen?

I denna fråga syntes den åsikten vara öfvervägande, att man dansar för det dansen är ett nöje. En talare framhöll, att man kunde på samma gång man roade sig, öfver genom dansen komma i tillfälle att få omfamnas en flicka och språka med henne, ja, kanske någon gång i smyg öfver få sig en kyss. Måttligt begagnad kunde dansen öfver vara en uppfriskande gymnastik, och detta isynnerhet för stillasittande personer, men öfver för andra kunde dansen vara till nytta, ty det skadade aldrig, att få svänga på sina ben. Häremot invände man, att det gafs annan gymnastik, som vore bättre än dansen, ty då man dansade plågades det ofta blifva mycket clam och detta vädligt för helsen. Från ekonomiskt synpunkt kunde dansen öfver vara vädligt, ty då man skall på bal, så skall man taga på sig de bästa skorna, och dessa notas då fortare ut, än fallet skulle vara, om man icke dansade.

I denna fråga antogs en så lydande resolution: Motet anser, att dansen är ett nöje, och måttligt begagnad öfver en uppfriskande gymnastik.

4de frågan: På hvilken basis bör ett verkligt äktenskap byggas?

I diskussionen i denna fråga framgick, att man var af något skilda åsikter. En del ansågo, att äktenskapet skulle byggas endast på kärleken, ty är icke kärleken den basis, på hvilken äktenskapet hvilas, så är det ej ett verkligt äktenskap. Vid äktenskaps ingående är det ofta egodelarne, som spela största rollen, andra giftermål åter ingås genom tidningsannonser och giftermålsbyråer. Sådana giftermål ansågo de för icke verkliga. Man borde

lära känna dens själ i grund och botten, som man tänkte äkta, innan äktenskapet ingås och om då en uppriktig kärlek förefinnes kontrahenterna emellan, då först kan ett äktenskap blifva verkligt, ty som ordspråket säger, kärleken är stark som döden, men en smärtsak kan dödas den. Men deremot invändes, att alla äktenskap äro verkliga, såvida man gått lagenligt tillväga vid äktenskaps ingående; men om äktenskapet vore lyckligt vore en helt annan sak. Det påståendet att äktenskapet skulle uteständande byggas på kärleken, genlefs af flere talare. De ansågo troheten vara en lika bestämmande faktor, för att äktenskapet skulle blifva lyckligt. Just derom var det, som den egentliga diskussionen därefter rörde sig. Men till något bestämt resultat kom man dock ej i någondera sidan, utan vid diskussionens afslutande erades man om, att den förda diskussionen skulle få utgöra svar på frågan.

§ 4.

Inlemnade de utsedde frågoupställarne följande frågor till diskussion för nästa möte: 1° Boro bostäderna på landsbygden i allmänhet, såsom de borde vara? 2° Boro bönderna mera, än hvad är fallet, upplåta jord till dagsverktorp? 3° Kunna nyodlingar ä myrjord i större skala under nuvarande förhållande, med fördel företagas? 4° Hvad är osedlig litteratur? 5° Hvad är samvete? 6° Hvilka egenskaper bör en prest besitta? (Per Larsson) 7° Är religionsfrihet skadlig, och om så är, på hvilket sätt? 8° Hvad är orsaken, att socialisterna vinna sina anhängare hufvudsakligen bland arbetarne? 9° Skan skepsstjofling försvaras från klimatiskt synpunkt? (Per Persson i Böle)

och beslöt, att man först skulle diskutera de frågor, som återstodo från detta möte, och sedan de inlemnade frågorna i öfranstående ordning.

§ 5.

Till ordförande för nästa möte utsågs Anders Persson i Vesterstalen och till vice ordf. Simon Orelle.

§ 6.

Till frågoupställare för nästa möte utsågos O. Olsson och J. Tuom.

§ 7.

Nästa möte hålles hos Hemming Persson i Stalen Lördagen den 1 Juni kl. 4 e. m.

Dag som öfvar

Per Persson, ordf. Justerats. Simon Nilsson
Per Larsson i Böle. Sekreterare
O. Olsson
H. Klattarman